● ЧАСТКОВА МОБІЛІЗАЦІЯ

Третє запрошення: зайняти місце у строю

СТОР. 4

● ДЕЩО З ПРИВОДУ

Подвійне дно російської «миротворчості»

СТОР. 5

● ТВОЇ СИНИ, УКРАЇНО!

«Хорошу людину війна робить кращою»

...Коли я слухав розповідь Лариси Петрівни про долі й приклади любові родичів до України, то ніби побачив ті витоки, які підняли Фаріза Ібрагімова на вершину подвигу. Це почуття патріотизму і неосяжної любові до рідної землі, матері, готовності віддати життя заради незалежності та цілісності України. Характер небайдужого патріота проявився ще за часів першого Майдану, куди він приходив разом із сестрою Оксаною. Новим гартом став другий Майдан гідності. Він цього разу був не лише учасником, а й одним з організаторів акцій на підтримку повсталих людей...

СТОР. 6

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 16 СЕРПНЯ 2014 РОКУ №44 (5277)

● «ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

АТО: СТРАТЕГІЧНА ТА ОПЕРАТИВНА ІНІЦІАТИВА — НА НАШОМУ БОЦІ

Фото з архіву «НА»

Протягом 15 серпня українські військові взяли під контроль ще три міста — Чернухіне Луганської області та Булавінське і Олександрівське Донецької області України. Сили АТО наступають і завершують оточення загонів бойовиків у Луганську...

АТО триває. Сьогодні на передовій справжні патріоти, ризикуючи життям, день за днем, крок за кроком відновлюють мир та спокій на багатостраждальній землі Сходу держави — складової єдиної, неподільної, незалежної України.

СТОР. 3

● ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

«Я СОЛДАТ І НІ ПРО ЩО НЕ ШКОДУЮ...»

У ЛЮК БРОНЕТРАНСПОРТЕРА ТЕРОРИСТИ ЗАКИНУЛИ ГРАНАТУ. ЖМЕРИНЧАНИН ВЛАДИСЛАВ КУЗНЄЦОВ, 21-РІЧНИЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ СЛУЖБИ ЗА КОНТРАКТОМ 95-Ї ОКРЕМОЇ АЕРОМОБІЛЬНОЇ БРИГАДИ, ЗУМІВ ЗА ЛІЧЕНІ СЕКУНДИ ВИКИНУТИ ЇЇ. ВІН ВРЯТУВАВ ЕКІПАЖ ІЗ ШІСТЬОХ БІЙЦІВ, АЛЕ САМ ВТРАТИВ РУКУ

СТОР. 3

Народна армія

16 серпня 2014 року

УКРАЇНА І СВІТ

ЗАДЛЯ ВСТАНОВЛЕННЯ МИРУ ТА СТАБІЛЬНОСТІ

Президент України Петро Порошенко продовжив телефонні консультації з Федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель. Сторони обговорили шляхи врегулювання ситуації на Донбасі.

Петро Порошенко подякував Ангелі Меркель за її особисті зусилля щодо встановлення миру та стабільності.

— Для українців дуже важливо, що Німеччина та Європейський Союз демонструють солідарність і постійну підтримку, — заявив Президент.

Також співрозмовники обговорили питання використання фінансової допомоги Німеччини для відновлення інфраструктури Донбасу.

У телефонній розмові з віце-президентом США Президент України повідомив про розвиток ситуації довкола реалізації міжнародної гуманітарної місії під егідою Міжнародного комітету Червоного Хреста.

Сторони домовились і надалі координувати зусилля при реагуванні на наявні та потенційні виклики і загрози, повідомляє прес-служба Президента України.

УРЯДОВА ІНІЦІАТИВА

МЕШКАНЦЯМ СХОДУ ДОПОМАГАЄ ВСЯ УКРАЇНА

На виконання доручення уряду України 14 серпня із трьох міст України — Києва, Дніпропетровська та Харкова — відправилася 71 вантажівка із майже 800 тоннами допомоги для жителів Луганщини та Донеччини.

Напередодні, 13 серпня, уряд прийняв розпорядження, відповідно до якого на придбання товарів першої необхідності для населення, яке перебуває на підконтрольних терористам територіях Донецької та Луганської областей, Державній службі з надзвичайних ситуацій із резервного фонду держбюджету виділено додатково 10 млн гривень, повідомляє Урядовий портал.

Після доставки і розвантаження товарів у визначені населені пункти вони будуть ретельно оглянуті представниками Міжнародного комітету Червоного Хреста, після чого сортуватимуться за групами та розподілятимуться серед цивільного населення Донеччини і Луганщини.

До переліку товарів першої необхідності, відправлених на Донбас, входять продукти харчування (овочі, крупи, цукор, борошно, соняшникова олія, консерви, мед, чай), вода, медикаменти, засоби гігієни, товари для дітей тощо.

ОФІЦІЙНО

ЗАЯВА МЗС УКРАЇНИ

ЩОДО НАМАГАНЬ РФ ПОСТАВИТИ ГУМАНІТАРНУ ДОПОМОГУ

У зв'язку із прагненнями Російської Федерації направити в Україну гуманітарну допомогу до відома РФ було доведено позицію України щодо передбачених українським законодавством та міжнародним правом відповідних модальностей.

З метою уникнення провокацій було досягнуто низки технічних домовленостей, які дозволяють поставити дії російської сторони в рамки, визначені та контрольовані Україною і міжнародними інституціями, зокрема Міжнародним комітетом Червоного Хреста (МКЧХ) та ОБСЄ.

Зокрема, прикордонний та митний контроль, а також належне оформлення гуманітарної допомоги відповідно до законодавства України здійснюватимуть уповноважені органи України за сприяння та моніторингу МКЧХ та ОБСЄ.

Було досягнуто розуміння, що усі гуманітарні вантажі, включно з російською гуманітарною допомогою, доставлятимуться до місць призначення, що знаходяться під оперативним контролем терористів, виключно МКЧХ. Комітет забезпечуватиме також усі логістичні аспекти, пов'язані зі зберіганням та розподілом допомоги.

В Україні виходять з того, що ключову роль в узгодженні безпекових аспектів, а також конкретних маршрутів проходження вантажів з гуманітарною допомогою територією, що контролюється незаконними збройними формуваннями, включно з тією, яка буде забезпечена урядом України, відіграватиме тристоронння контактна група.

Російська Федерація несе усю відповідальність за те, щоб терористи, які мають оперативний контроль за ситуацією у певних районах Луганської області, не чинили будь-яких провокацій проти ініційованої Президентом України міжнародної місії гуманітарної допомоги для потреб цивільного населення Луганщини, а також проти персоналу МКЧХ під час виконання їхньої місії.

ГРОМАДСЬКА ПРИЙМАЛЬНЯ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СВІЙ СВОГО В БІДІ НЕ ЗАЛИШИТЬ

На цьому наголосив начальник Відділу по роботі з громадськістю та доступу до публічної інформації Міністерства оборони України Олександр Копаниця під час чергового прийому громадян з особистих питань. Він провів плановий прийом за дорученням заступника Міністра оборони України.

Варто відзначити, що до початку прийому громадян з особистих питань представникам структурних підрозділів оборонного відомства та Генерального штабу Збройних Сил України вдалося розв'язати чимало проблем, які повинні були постати на порядку денному.

Так, Наталія Л. записалася на прийом для того, щоб хоч якось пришвидшити звільнення чоловіка з полону терористів, куди військовослужбовець потрапив близько місяця тому, виконуючи завдання в зоні проведення антитерористичної операції на Сході держави. Представник Головного управління Військової служби правопорядку ЗС України заспокоїв жінку ще до початку заходу. Він повідомив Наталії Л., що тривалий час не було відомо, де знаходиться її чоловік. Утім його таки знайшли, провели переговори з терористами та звільнили з полону. Зараз він перебуває в госпіталі у Дніпропетровську, а його життю нічого не загрожує.

Громадянка Ніна К. прийшла до керівництва Міноборони за допомогою в кадровому питанні. Річ у тім, що вона разом із двома неповнолітніми синами проживає у смт Десна. В неї вже більше року проблеми зі здоров'ям. Крім того, занедужали її мати та сестра. А чоловік зараз служить на Одещині й не може допомагати родині. Тому Ніна К. просила перевести офіцера до 169-го навчального центру Сухопутних військ ЗС України. Згідно із розпорядженням Міністра оборони України під час проведення АТО забороняється переведення військовослужбовців до інших місць служби. Зважаючи на ситуацію, яка склалася в родині офіцера, керівництво оборонного відомства все ж піде назустріч цій родині.

За всіма зверненнями, які розглядалися того дня, будуть оформлені відповідні протоколи та доручення. Відділ по роботі з громадськістю та доступу до публічної інформації Міністерства оборони України передасть їх на затвердження керівниками оборонного відомства.

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ТЕХНІКУ ГОТУЮТЬ ДО ПАРАДУ

Триває підготовка озброєння і військової техніки до участі в параді військ з нагоди 23-ї річниці незалежності України в м. Київ. На фінішну пряму в підготовці озброєння і військової техніки для участі в параді вийшли військові ремонтники, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

Начальник Озброєння Збройних Сил України полковник Сергій Корнійчук зауважив, що докладено чимало зусиль, щоб озброєння та військова техніка набули необхідних технічних характеристик та естетичного зовнішнього виду. Успішно пройдені етапи уточнення потреби в коштах, призначення водіїв і старших машин, переміщення техніки з пунктів постійної дислокації в м. Київ та безпосередньо технічне обслуговування і фарбування.

До виконання завдань залучено комплексні ремонтні бригади Повітряних Сил, Командування Сухопутних військ Збройних Сил України та військових частин безпосереднього підпорядкування Озброєнню Збройних Сил України.

Хід підготовки озброєння та військової техніки до параду контролює тимчасовий виконувач обов'язків начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-полковник Генадій Воробйов.

Заплановане тренування механізованих груп на злітно-посадковій смузі та спільне тренування піших та механізованих колон на Хрещатику.

●«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

АТО: СТРАТЕГІЧНА ТА ОПЕРАТИВНА ІНІЦІАТИВА — НА НАШОМУ БОЦІ

Лише за одну добу 14 серпня сили АТО двадцять разів вступали у вогневий контакт з бойовиками. Найбільш напружена ситуація спостерігалась у районах Сніжного та Луганська.

Підрозділи сил АТО увійшли в місто Гірське та звільнили його від озброєних терористів та російських найманців. На їхньому боці була стратегічна та оперативна ініціатива. Прапори України вже майорять над будинком культури та міською адміністрацією цього населеного пункту, який є найближчим рубежем перед Первомайським та Стахановим, де сконцентровано одне з найпотужніших угруповань бойовиків.

Зараз тривають заходи, спрямовані на повернення мешканців Гірського до мирного життя: на околицях обладнуються блокпости, працівники органів внутрішніх справ проводять заходи зі стабілізації криміногенної обстановки та забезпечення громадського порядку. Важливим є те, що під час проведення цієї операції втрат з боку підрозділів АТО не було.

Водночас тривожні новини надходять з державного кордону України. Протягом ночі в цих районах відбувались збройні сутички з диверсійно-розвідувальними групами бойовиків. У районі селища Побєда, що на Донеччині, бойовики напали на прикордонний наряд, який ніс службу на визначеній ділянці кордону. Прикордонники дали відсіч, і бойовики відійшли в бік міждержавної межі. На світанку поблизу пункту пропуску «Успенка» був бій. Українські прикордонники за підтримки бронегрупи, що прибула на допомогу, відбили напад бойовиків.

Вкотре доводиться констатувати, що російські найманці спрямовують свою діяльність на створення хаосу та небезпеки на Сході України, для чого не гребують ніякими способами. Бойовики мінують потенційно небезпечні об'єкти, житлові будівлі та соціально значущі споруди, комунікаційні шляхи, якими рухаються військові колони й автомобілі з мирними мешканцями. Так, в районі Красна Талівка, що на Луганщині, на шляху, яким рухалась колона прикордонників, бандити підірвали два фугаси. На щастя, ніхто з військовослужбовців не постраждав. Також бойовики замінували ще один міст на трасі між селищами Нижня Кринка та Харцизьк, що на Донеччині, а на території донецького заводу «Точмаш» заміновано підстанцію. Рахунок знищених бандитами об'єктів колійної інфраструктури Донецької, Південної та Придніпровської залізниць сягає майже двох сотень.

Злочинні дії терористів постійно фіксуються міжнародними спостерігачами. Такі випадки документуються уповноваженими особами від ОБСЄ. Світова спільнота поінформована про незаконний перетин кордону в районі Мілове, що на Луганщині, вертольотами вогневої підтримки Мі-24 з боку РФ. Задокументовано кілька випадків роботи російських безпілотних літальних апаратів у різних районах Донецької та Луганської областей, а також на Херсонщині.

ЗЛОЧИННІ ДІЇ БАНДИТІВ ПОСТІЙНО ФІКСУЮТЬСЯ МІЖНАРОДНИМИ СПОСТЕРІГАЧАМИ. ТАКІ ВИПАДКИ ДОКУМЕНТУЮТЬСЯ УПОВНОВАЖЕНИМИ ОСОБАМИ ВІД ОБСЄ

Вкотре громадськість отримала беззаперечні докази постачання Росією зброї, що використовується найманцями на Сході України. Так, під час звільнення від терористів населених пунктів Гірське та Вуглегірськ виявлені озброєння та боєприпаси, які мають російське походження, зокрема реактивна шумова граната, що прийнята на озброєння в РФ 2013 року. Вилучено чимало інших зразків озброєння та боєприпасів, які не проходять за номерним обліком у Збройних Силах України.

У ніч на 15 серпня Міністерство закордонних справ України оприлюднило заяву щодо намагань Російської Федерації поставити гуманітарну допомогу. У заяві роз'яснено передбачений українським законодавством та міжнародним правом порядок надання такої допомоги.

Протягом 15 серпня українські військові взяли під контроль ще три міста — Чернухіне Луганської області та Булавінське і Олександрівське Донецької області України. Сили АТО наступають і завершують оточення загонів бойовиків у Луганську. Тривають позиційні бої неподалік Донецька, Луганська, Горлівки, Іловайська, Первомайська, Красного Луча. Протягом доби сили АТО 25 разів вступали у вогневий контакт з терористами в районах населених пунктів Благодатне, Никифорівка, Авдіївка, Сабівка, Нижня Вільхова, Іловайськ, Оленівка, Старобешеве, Дебальцеве, Фащевка, Березове, Тоненьке, Кутейникове, Іллінка.

За оперативною інформацією, терористи намагаються сформувати нові банди з в'язнів виправно-трудових колоній. Зазначимо, що самі ув'язнені відмовляються покидати територію місць позбавлення волі.

На звільнених від ворога територіях відновлюється життя. Цивільні структури разом із військовими визначаються з обсягами робіт, їхньою черговістю, необхідними та наявними ресурсами та розпочинають реалізацію проектів.

АТО триває. Сьогодні на передовій справжні патріоти, ризикуючи життям, день за днем, крок за кроком відновлюють мир та спокій на багатостраждальній землі Сходу держави — складової єдиної, неподільної, незалежної України.

Підготував Владислав СЕЛЕЗНЬОВ, «Народна армія»

●ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

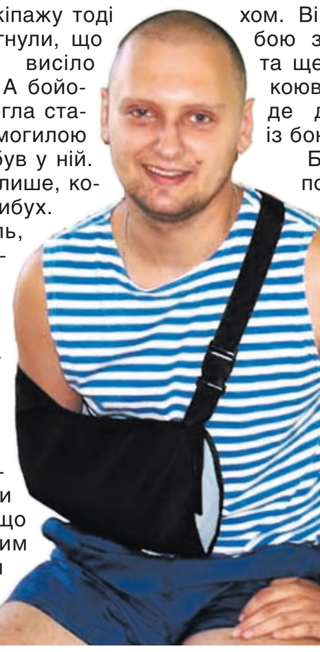
«Я СОЛДАТ І НІ ПРО ЩО НЕ ШКОДУЮ...»

У ЛЮК БРОНЕТРАНСПОРТЕРА ТЕРОРИСТИ ЗАКИНУЛИ ГРАНАТУ. ЖМЕРИНЧАНИН ВЛАДИСЛАВ КУЗНЄЦОВ, 21-РІЧНИЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ СЛУЖБИ ЗА КОНТРАКТОМ 95-Ї ОКРЕМОЇ АЕРОМОБІЛЬНОЇ БРИГАДИ, ЗУМІВ ЗА ЛІЧЕНІ СЕКУНДИ ВИКИНУТИ ЇЇ. ВІН ВРЯТУВАВ ЕКІПАЖ ІЗ ШІСТЬОХ БІЙЦІВ, АЛЕ САМ ВТРАТИВ РУКУ

...Того дня особовий склад високомобільних десантних військ йшов у наступ на ворога біля міста Лисичанськ Луганської області. Рухалися на дванадцяти бронетранспортерах. БТР-80, в якому знаходився Владислав, йшов попереду.

— Всі машини їхали на значній відстані одна від одної, — згадує Владислав. — Згодом кожен екіпаж ув'язався в окремий бій. Тієї миті, як наш боєць застрибував через люк усередину машини, слідом за ним залетіла ручна граната. Я почув хлопок, після цього мені під ноги щось впало: дивлюся — граната в бойовому стані, ось-ось вибухне. Якби десь інде впала, часу дістати і викинути її вже б не вистачило. Я вмить схопив її та викинув з люка.

Солдат зізнається, що з такою швидкістю, як викидав цю гранату, ще нічого в житті не робив. Бійці з екіпажу тоді навіть не збагнули, що їхнє життя висіло на волосинці. А бойова машина могла стати братською могилою для всіх, хто був у ній. Зрозуміли це лише, коли пролунав вибух.

Руку, на жаль, Владислав відвести не встиг — не вистачило миті, граната розірвалася на відстані у кілька сантиметрів.

Його бойові побратими пригадують, що навіть з таким пораненням хлопець не занепав духом. Він вже знав, що в тому бою загинули його командир та ще двоє бійців, але заспокоював товаришів, що все буде добре і вони вийдуть із бою з честю.

Батьки Владислава розповідають, що на службу він пішов у вересні минулого року. Це було його свідоме рішення та втілення юнацької мрії — проходити службу в елітних військах.

...Нині Владислав Кузнєцов проходить лікування та реабілітацію у Вінницькому Військово-медичному клінічному центрі Центрального регіону. Він отримав численні осколкові поранення м'якої тканини кінцівок, баротравму, розрив обох барабанних перетинок та найважче — внаслідок мінно-вибухового осколкового поранення втратив кисть правої руки. Попереду — тривале лікування.

Поранений десантник щиро вдячний медикам і волонтерам, які опікуються ним у госпіталі. А ті не перестають дивуватися силі волі й мужності відважного бійця. Попри все, хлопець постійно усміхається, жартує. Каже, що він солдат й ні про що не шкодує, адже зміг врятувати життя побратимам — а це найголовніше. А ще душею знову рветься на Схід, у рідну аеромобільну бригаду. Переживає, що не може бути з бойовими побратимами, і всім серцем бажає їм перемоги в боротьбі за незалежність та територіальну цілісність України.

БІЙЦІ З ЕКІПАЖУ ТОДІ НАВІТЬ НЕ ЗБАГНУЛИ, ЩО ЇХНЄ ЖИТТЯ ВИСІЛО НА ВОЛОСИНЦІ. А БОЙОВА МАШИНА МОГЛА СТАТИ БРАТСЬКОЮ МОГИЛОЮ ДЛЯ ВСІХ, ХТО БУВ У НІЙ. ЗРОЗУМІЛИ ЦЕ ЛИШЕ, КОЛИ ПРОЛУНАВ ВИБУХ.

Тепер, коли загроза життю Владислава минула, рідні та друзі почали збирати кошти на якісний протез для хлопця. Зараз йому потрібно майже 80 тис. доларів. Для сім'ї молодого бійця — це велика сума. Але рідні не втрачають надії в те, що Владислав повернеться до повноцінного життя.

Підготувала Наталія ТКАЧУК, «Народна армія»

Народна армія
16 серпня 2014 року

ЧАСТКОВА МОБІЛІЗАЦІЯ

У розпалі третя черга мобілізаційного розгортання, а різночитань щодо цього процесу досі не бракує. Наприклад, досі можна зустріти людей, які вважають, що 45 діб, відведених на мобілізацію, є ні чим іншим, як терміном служби. Стосовно цього працівники військкоматів не втомлюються повторювати, що 45 діб — це термін, протягом якого здійснюється безпосередньо процес мобілізації. А термін служби — до Указу Президента про демобілізацію.

У Координаційно-інформаційному центрі з мобілізації завжди людно

ТРЕТЄ ЗАПРОШЕННЯ: ЗАЙНЯТИ МІСЦЕ У СТРОЮ

Нинішню третю чергу мобілізаційного розгортання ще називають третьою хвилею мобілізації. Вона, як і дві попередні, стосується передусім тих, хто має потрібну війську спеціальність та досвід військової служби, а також бажання захищати Батьківщину. Такий підхід є обґрунтованим: війську потрібні люди, які знаються на військовій справі.

— Я на власному досвіді можу стверджувати, що за вогневим впливом українським військовим у районі проведення антитерористичної операції доводиться важче, ніж свого часу радянським підрозділам в Афганістані, — розповів командувач Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-лейтенант Анатолій Пушняков, який колись виконував інтернаціональний обов'язок у тій країні. Тому при мобілізації перевага надається тим, хто служив у десанті, в підрозділах спеціального призначення, в механізованих чи артилерійських підрозділах. Під час третьої хвилі до рознарядок на військкомати дедалі більше включають водіїв, передусім категорії «С», спеціалістів з експлуатації гусеничної техніки, а також медиків.

— Ми зробили певні висновки за результатами перших двох часткових мобілізацій. До того ж у ході бойових дій на Сході України набутий чималий досвід, зокрема й щодо забезпечення військ. Йдеться передусім про можливості тилових підрозділів. На практиці виявилося, що їхнє скорочення було шкідливим. Тож зараз ми розгортаємо додаткові тилові частини, — поділився планами начальник відділу впровадження служби в резерві Мобілізаційного управління Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу ЗС України полковник Михайло Щербина.

Зараз, на відміну від перших днів після оголошення мобілізації, у військкоматах відносно спокійно. Все йде за планом. Повістки юнакам виписувалися з тим розрахунком, щоб вони, прибувши у визначений час, не створювали натовпу.

— У перший день добровольці мало не штурмом брали нашу будівлю. Черга була на кілька десятків метрів, — говорить військовий комісар Солом'янського у місті Києві військкомату полковник Сергій Асанов.

При цьому варто зазначити, що «паперова» робота на цьому, стартовому, етапі служби кожного призовника дуже важлива. Від правильності оформлення всіх документів залежить отримання в майбутньому пільг та інших соціальних гарантій, особливо у світлі того, що учасники АТО згідно з Указом Президента №1547-VII від 01 липня 2014 року будуть прирівняні до учасників бойових дій.

— Соціальний захист мобілізованих останнім часом суттєво посилився, починаючи з прирівнювання їх в оплаті ратної праці до контрактників із 100-відсотковою надбавкою, — повідомив заступник київського міського військкома по роботі з особовим складом підполковник Ігор Слюсаренко. Також, за його словами, усім мобілізованим перебування на військовій службі зараховується до страхового стажу, стажу роботи, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби. За всіма громадянами, які призвані під час мобілізації до лав Збройних Сил, гарантовано зберігається робоче місце, посада, середній заробіток на підприємстві, в установі чи організації, незалежно від підпорядкування та форми власності. А на момент демобілізації всім буде нарахована одноразова грошова допомога.

Частково виникли проблеми із звільненням мобілізованих від фінансових зобов'язань. Соціальну напругу створює неповороткість системи, яка виявилася неготовою до таких урядових ініціатив. Проте багато що в цьому питанні вже змінилося на краще.

За словами заступника київського міського військового комісара по роботі з особовим складом підполковника Ігоря Слюсаренка, працівники військомату самостійно зібрали потрібні документи вже 19 осіб, які тепер перебувають у зоні АТО, віднесли їх до банків, в яких учасники АТО брали кредити, та попросили для них кредитні канікули. І, на щастя, майже всі банки пішли назустріч. Також Ігор Володимирович сказав, що в разі, коли чоловіка мобілізовано, родичі мають змогу самостійно віднести документи до банку, щоб на кредит не нараховували відсотки та штрафи.

КОЛИ ЧОЛОВІКА МОБІЛІЗОВАНО, РОДИЧІ МАЮТЬ ЗМОГУ САМОСТІЙНО ВІДНЕСТИ ДОКУМЕНТИ ДО БАНКУ, ЩОБ НА КРЕДИТ НЕ НАРАХОВУВАЛИ ВІДСОТКИ ТА ШТРАФИ

— Річ у тім, що бази даних у нас та в Міноборони не завжди тотожні. Зараз ми вже це питання вирішили, запустивши в дію спеціальну програму, яка автоматично всім військовослужбовцям, чиї дані надійшли з військового відомства, припинила нараховувати штрафи та відсотки за фінансовими зобов'язаннями. Також триває автоматичне перерахування вже нарахованих за останні п'ять місяців відсотків та штрафів. Щоправда, процес це складний, тому найближчим часом можливі «невідповідності» у відображенні інформації в онлайнових сервісах, — повідомив менеджер одного з провідних українських банків Іван Сергєєв. Також він порадив тим, хто має сумніви щодо нарахування пені, штрафів чи відсотків, звертатися у відділення банку. Там, як правило, є доступ до актуальних баз даних, що допоможе вирішити всі питання.

Ще однією проблемою у військкоматах є, як це не дивно звучить на тлі патріотичного піднесення, неявка за повісткою. Підполковник Ігор Слюсаренко левову частку ігнорування викликів до військкоматів пояснює ліберальністю вітчизняного законодавства щодо свободи вибору місця проживання та відповідальності за невчасну реєстрацію за місцем проживання:

— Погодьтеся, мало хто, переїжджаючи з одного помешкання в інше, якщо це не пов'язано з його купівлею-продажем, одразу біжить до паспортного столу для реєстрації на новому місці. А це, відповідно до законодавства, треба зробити протягом 10 діб! У військкоматах же немає засобів та можливостей контролювати переміщення призовного ресурсу, тож повістки ми надсилаємо за тими адресами, які значаться в наших базах даних. Хто «інкогніто» переїхав, зрозуміло, повістку не отримав, у військкомат не з'явився.

У цьому сенсі показовою є історія Віктора Ткача. Чоловік проживає і працює в Києві, а прописаний у Крижопільському районі, в батьків. Якось йому зателефонувала мама і тремтячим голосом повідомила, що принесли повістку.

— Мене це не здивувало, адже свого часу служив десантником у Хирові. Єдине про що подумав, це про те, що було б непогано знову потрапити до своїх. Зідзвонився з колишнім ротним,

УХИЛЯННЯ ВІД ПРИЗОВУ ЗА МОБІЛІЗАЦІЄЮ ЗАГРОЖУЄ ПОЗБАВЛЕННЯМ ВОЛІ ВІД ДВОХ ДО П'ЯТИ РОКІВ

але він, виявилося, давно звільнився і зараз допомагає волонтерам, які опікуються нашою 80-ю бригадою. Через нього вийшов на командування і запропонував «свої послуги». Так, завдяки «зв'язкам» отримав місце серед «блакитних беретів». Днями вирушу на полігон, де відновлю навички водія БТРа, й у бій!

Віктор Ткач також розповів, що у військкоматі ставляться із розумінням до тих, хто не проживає за місцем прописки. Їм дається тиждень для вирішення сімейних питань та залагодження справ на роботі.

Але є й такі, хто ухиляється від призову. За словами підполковника Ігоря Слюсаренка, за час мобілізації таких вже 49 осіб. Це ті, хто розписався за отримання повістки і не прибув у визначений час. Їхнім розшуком займається МВС. Вже 17 осіб занесено до єдиної бази досудових розслідувань. Нагадаємо, що за неявку до військкомату винні притягаються до адміністративної відповідальності та підлягають штрафам у розмірі 85–119 гривень, а ухиляння від призову за мобілізацією загрожує позбавленням волі від двох до п'яти років.

У контексті проведення мобілізації треба сказати і про спроби декого її зірвати. Йдеться про пікети незадоволених проведенням в Україні часткової мобілізації. Хоча вони нечасті й нечисленні, проте дещо збивають ритм роботи військоматівців.

— Найбільше непокоїть те, що переважно учасники таких «шоу» не мають до мобілізації жодного стосунку. Зате поводяться найактивніше, чим збурюють решту громадян, чиї сини та чоловіки йдуть захищати Батьківщину, — зазначив підполковник Ігор Слюсаренко. Таких, за словами офіцера, досить легко впізнати за відсутністю відповідей на конкретні запитання. Розмовляють вони пропагандистськими гаслами й ніколи не називають прізвищ — ні своїх, ні тих, чиєю долею так переймаються. Справжні солдатські дружини та матері здебільшого розуміють високу місію, яка випала їхнім рідним та близьким.

До речі, зараз на київському майдані Незалежності розташований намет Координаційно-інформаційного центру з мобілізації, де з кожним охочим ведуться роз'яснювальні бесіди за участю представників Міністерства оборони, Національної гвардії та добровольчих підрозділів. За офіційними даними, 30 зі 127 добровольців, що записалися в наметі, вже з'явилися в районні військкомати з документами.

Командувач Сухопутних військ Збройних Сил України генерал-лейтенант Анатолій ПУШНЯКОВ:

— Усіх поспіль до війська викликати не будемо, до уваги насамперед береться військово-облікова спеціальність військовозобов'язаних. Викликатися передусім будуть ті військовослужбовці запасу, які мають бойовий досвід і досвід військової служби в миротворчих підрозділах та служби у війську взагалі. Звичайно, обов'язково проводитиметься прискіпливий медичний огляд тих, кого призиватимуть.

Олена БОНДАРЕВА,
м. Київ

ДЕЩО З ПРИВОДУ

Усі ми звикли, що в разі виникнення в тій чи іншій точці нашої планети збройного конфлікту високої інтенсивності, здатного спричинити масштабні жертви серед мирного населення, в хід подій зазвичай втручається ООН. Крім того, певні організації (НАТО, Африканської співдружності тощо) так само в разі виникнення в «зонах їхньої відповідальності» широкомасштабних конфліктів проводять відповідні миротворчі операції та здійснюють міжнародні гуманітарні місії в межах норм міжнародної безпеки.

У Придністров'ї проросійський режим утримується на російських «миротворчих» багнетах

ПОДВІЙНЕ ДНО РОСІЙСЬКОЇ «МИРОТВОРЧОСТІ»

Зазвичай суть цих операцій і місій полягає в тому, щоб розвести ворогуючі сторони, припинити збройні зіткнення між ними (добитися припинення вогню) і доставити в район конфлікту відповідний гуманітарний вантаж. Для виконання цих завдань здебільшого використовується спеціальний військовий контингент. Для його формування країни-члени тієї чи іншої міжнародної організації виділяють власні військові підрозділи й частини, спеціальним чином підготовлені, оснащені й навчені. Їхня діяльність у зоні конфлікту дуже суворо та однозначно визначається спеціальним мандатом для кожного конкретного збройного конфлікту, виданим відповідною міжнародною організацією, а також спеціальними міжнародними законами й угодами.

На сьогодні наша країна дуже активно бере участь у міжнародній миротворчій діяльності. Починаючи з 1992 року, близько 39 тисяч військовослужбовців Збройних Сил України взяли участь в операціях з підтримання миру та безпеки, 50 з них загинули. Нині 990 військовослужбовців Збройних Сил України виконують завдання в 11 операціях з підтримання миру та безпеки у 8 країнах світу і в Тимчасових силах ООН із забезпечення безпеки в Аб'єй (у 3-х операціях як контингент і 8-ми місіях як військові спостерігачі).

Варто наголосити, що миротворчі місії, в яких беруть участь наші військовослужбовці, перебувають під егідою тих чи інших міжнародних організацій — ООН, НАТО, ЄС, СНД. І в жодній з цих країн Україна не переслідує будь-яких корисливих геополітичних цілей. Особливо у сфері їхнього внутрішнього державного устрою або зміни кордонів, визнаних міжнародним співтовариством.

Російська Федерація ж, використовуючи свій формальний і неформальний вплив у різних міжнародних організаціях, часто домагається карт-бланш на свою «миротворчість» «з подвійним дном». Наслідки такого втручання не змушують на себе чекати.

У світлі подій, що сталися протягом останніх 6-ти місяців між нашими країнами, ризик України відчути на собі всі «благодаті» лукавої російської миротворчості різко зріс. Причому вже йдеться не про якісь формальні міжнародні мандати або місії. Російська миротворчість нам нав'язується, незважаючи на міжнародні норми і право, не кажучи вже про бажання самої України.

Принаймні саме так можна розцінити останні заяви російських дипломатів, які відповідають за представлення офіційної позиції нинішнього російського керівництва на міжнародній арені. Наприклад, міністра закордонних справ РФ Лаврова або представника РФ у Раді Безпеки ООН Чуркіна. Ці «гаспада» з упертістю віслюків твердять про «необхідність надання Росією гуманітарної допомоги Донбасу», хоча їх про це ніхто ніколи не просив...

Наш сусід, який нібито «зовсім не причетний» до дій терористів на Донбасі, у своїй «миротворчій діяльності» зовсім не обмежується просто заявами власних дипломатів. Весь світ може сьогодні спостерігати за зосередженням на східних кордонах України «миротворчого» контингенту російських збройних сил у 45 тисяч «багнетів», оснащеного озброєнням, якого для виконання будь-якої, навіть найнебезпечнішої та надскладної «миротворчої місії» явно забагато. І ніякі перефарбовування бойової техніки, спорядження і нанесення миротворчої символіки на них не здатні обдурити нормальних людей відносно справжнього призначення цих «миротворців». Воно стало явним у ніч з 8-го на 9-е серпня, коли «миротворча» колона російської бронетехніки спробувала «доставити гуманітарний вантаж на територію України», керуючись виключно власним бажанням, наплювавши на всі міжнародні та правові «формальності». Так би мовити, допомогти хай там що...

«У напрямку до українського кордону рухався величезний конвой, який супроводжувався військовими й технікою Російської Федерації», — заявив заступник глави Адміністрації Президента України Валерій Чалий кілька днів тому.

«Нібито за узгодженням з Міжнародним комітетом Червоного Хреста в Україну мала увійти гуманітарна колона з «миротворцями», очевидно для того, щоб спровокувати повномасштабний конфлікт», — цитує так само Валерія Чалого прес-служба Президента України.

Втім цьому «гуманітарному прориву» російських «миротворців» на територію України вищому військово-політичному керівництву нашої країни вдалося запобігти.

ВИКОРИСТАННЯ РОСІЙСЬКИХ ВІЙСЬК ЯК «МИРОТВОРЦІВ» — ЦЕ ЕСКАЛАЦІЯ ВІЙНИ, ВІДТОРГНЕННЯ ТЕРИТОРІЙ ТА ІНШІ «БЛАГОДАТІ» НА КШТАЛТ «ПРИМУСУ ДО МИРУ»

І хоча російська сторона в цій історії поспішила зробити «невинне обличчя», заявивши устами прес-секретаря президента Росії Володимира Путіна Дмитра Пєскова на радіостанції «Голос Америки»: «Нам важко зрозуміти, що мала на увазі українська сторона. Не було ніякого проникнення військ», ситуація стала гранично зрозумілою.

У ПРИДНІСТРОВ'Ї ПІВТИСЯЧНИЙ «ОФІЦІЙНИЙ» МИРОТВОРЧИЙ КОНТИНГЕНТ РОСІЙСЬКИХ ВІЙСЬК УТРИМУЄ НА СВОЇХ БАГНЕТАХ ТАМТЕШНІЙ ПРОРОСІЙСЬКИЙ АВТОРИТАРНИЙ РЕЖИМ

Будь-яке несанкціоноване «миротворче» проникнення на територію України військ суміжної країни навіть під приводом супроводження гуманітарної місії буде розцінене як повномасштабне й неспровоковане вторгнення. Тобто як агресія. З усіма наслідками для агресора. Хоч там що в них намальовано й написано на касках і танках. Цю позицію українського керівництва підтримали і провідні країни світу, включаючи США, країни ЄС та інші, добре обізнані в тому, чим зазвичай закінчується введення російських миротворців для тих територій, куди ступає їхній чобіт...

Нічого дивного в такій позиції немає. Бо вся історія так званої російської «миротворчості», причому незалежно від того, під якою егідою та якою вивіскою вона здійснювалася, наочно свідчить — краще не варто. У зв'язку з цим можна згадати історію з марш-кидком російського десантного батальйону в Косово, де він у розпал збройного конфлікту захопив столичний аеропорт краю у місті Приштина, після чого рівень конфронтації та протистояння в регіоні неабияк підвищився. А встановлення миру і припинення збройного протистояння у краї тривало довгі й довгі роки.

Варто також згадати багатостраждальне Придністров'я, де фактично півтисячний «офіційний» миротворчий контингент російських військ досі утримує на своїх багнетах ніким і ніде не визнаний тамтешній проросійський авторитарний режим. Саме під прикриттям російського «миротворчого» контингенту у Придністров'ї проти нашої країни з території цієї невизнаної республіки сьогодні здійснюються російськими спецслужбами численні провокації, а сам район використовується як база для засилання та закидання на південь України терористів і диверсантів, контрабанди зброї та наркотиків. Крім того, залишки колись дислокованої тут 14-ї російської армії, що «затрималися» нібито на прохання придністровського режиму, всупереч усім підписаним Росією договорам про припинення конфлікту виконують роль додаткової «стабілізуючої» військової сили для придністровського режиму, а по суті, утримують його від падіння. Причому РФ категорично відмовляється виводити свої війська з регіону, попри численні прохання та умовляння Молдови, частиною якої і є Придністров'я.

А чим може закінчитися перебування російських «миротворчих» військ у тому чи іншому «проблемному районі», особливо на території так званих «невизнаних республік», усьому світу було продемонстровано 6 років тому — 8-го серпня 2008 року неприкритою агресією РФ проти суверенної Грузії. В Абхазії та Південній Осетії (по суті відторгнутих і анексованих регіонах Грузії) під прикриттям розгорнутих там «миротворців» Російська федерація ЗАЗДАЛЕГІДЬ розгорнула ударні угруповання й готувалася до агресії проти незалежної Грузії, використавши ці території, як плацдарм для нападу.

У результаті ці території були не лише відокремлені від Грузії. Там були створені Кремлем явно кримінально-корупційні псевдодержавні утворення у вигляді чергових «республік», які сьогодні відверто залежать від «допомоги» РФ й існують доти, допоки їм «дають на прожиток» частку російського бюджету.

Загалом же практика використання російських військ як «миротворців», надто на теренах, які колись входили до складу СРСР, є, з позицій здорового глузду, злочинною. Як правило, це — ескалація війни, відторгнення територій та інші «благодаті» на кшталт «примусу до миру» шляхом бомбометання та артилерійських обстрілів житлових кварталів. Це добре пам'ятають у Тбілісі, Тирасполі, на жаль, тепер також і в Луганську та Донецьку.

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

ТВОЇ СИНИ, УКРАЇНО!

«ХОРОШУ ЛЮДИНУ ВІЙНА РОБИТЬ КРАЩОЮ»

Я натиснув кнопку дзвінка, і двері квартири відчинила його мати Лариса Петрівна. Поруч нашорошила вуха й підняла мордочку якась маленька пухнаста істота. У пітьмі коридору не розгледіти, хто це. Господиня пояснила:

— Це кролик Баксик. Шість років тому його приніс додому мій Федя. Він з дитинства мріяв завести цуценя, а я не дозволяла. А цю тваринку відразу полюбила. До речі, того дня, коли загинув син, кролик був вкрай збуджений. Мабуть, і він якось відчув біль втрати…

Я спочатку не зрозумів, про кого йдеться, коли почув про Федю. Бо знав, що син мав інше ім'я — Фаріз Расім-огли Ібрагімов, яке успадкував від батька, азербайджанця за національністю.

«Я З ДОНЬКОЮ ОКСАНОЮ ВИРІШИЛА ВСИНОВИТИ ХЛОПЧИКА, ЩОБ БУЛО ПРОДОВЖЕННЯ ЧОЛОВІЧОГО РОДУ. ЦЕ НАШ ОБОВ'ЯЗОК ПЕРЕД ПАМ'ЯТТЮ ФАРІЗА», — КАЖЕ ЛАРИСА ПЕТРІВНА

— За документами так воно і є, — пояснює мати. — А за сімейною традицією всі ми називали його Федором. Бо таке ім'я мав його прапрадід, який походив із стародавнього козацького роду. Він був репресований у 1937 році як український націоналіст. А фактично — за любов до всього українського. Син давно збирався офіційно взяти ім'я шанованого в нашій сім'ї родича. Та не встиг. Але для нас він залишився Федором...

У двокімнатній квартирі на столичній вулиці Маршала Гречка нічого не змінилося відтоді, як у травні він поїхав до Кіровограда. Мав за мету вступити добровольцем до лав першої стрілецької роти 34-го батальйону територіальної оборони. На серванті стоїть його музичний центр, поряд — кубки та грамоти як свідчення того, що Фаріз був чемпіоном столиці з боксу, талановитим футболістом. Він був одним з організаторів руху фанатів футбольного клубу «Динамо» і мав багато друзів серед уболівальників всіх регіонів України. Лише портрет на тумбочці із жалобною стрічкою нагадує, що він вже не повернеться до своєї кімнати…

Беру до рук Біблію, яку кілька разів перечитав юнак. За сімейними переказами, ця Книга життя з рук самого Тараса Шевченка. За словами Лариси Петрівни, в її родині завжди шанобливо ставилися до слова Великого Кобзаря. Її дядько Терентій з нагоди перепоховання українського Апостола заспівав: «Ще не вмерла Україні…» За це був засуджений до семи років таборів.

Пригадуючи, як близько до серця її син сприймав сімейні перекази про любов до всього українського, Лариса Петрівна додала: «З дитинства його улюблений народний герой — Олекса Довбуш. А коли подорослішав, і сам став грозою вуличних хуліганів. Була свідком, як Федя, а він у мене на зріст під два метри, ніжно обійняв нашу стареньку сусідку й пообіцяв: «Якщо я дізнаюся, що хтось вас образить, горе буде тому негіднику!» Для самотніх і безпритульних людей мій син збирався на столичній Інтернаціональній площі відкрити центр з надання їм соціальної допомоги. Взагалі мав хист організатора. Серед його ідей — створення спілки молодих патріотів України. До неї встиг записати понад чотири тисячі однодумців. Вже підготував документи для її реєстрації. Та не встиг…»

Коли я слухав розповідь Лариси Петрівни про долі й приклади любові родичів до України, то ніби побачив ті витоки, які підняли Фаріза Ібрагімова на вершину подвигу. Це почуття патріотизму і неосяжної любові до рідної землі, матері, готовності віддати життя заради незалежності та цілісності України. Характер небайдужого патріота проявився ще за часів першого Майдану, куди він приходив разом із сестрою Оксаною. Новим гартом став другий Майдан гідності. Він цього разу був не лише учасником, а й одним з організаторів акцій на підтримку повсталих людей. Так, у кінотеатрі «Нивки» він розгорнув пункт соціальної допомоги тим, хто приїхав на Євромайдан з інших регіонів. А коли розпочалася антитерористична операція, то Фаріз Расім-огли створив благодійний фонд «Від душі до серця». За зібрані волонтерами кошти відправляв на передову продукти харчування, одяг, цигарки.

Звісно, така допомога українським військовослужбовцям могла б задовольнити вияв патріотизму будь-якої людини. Але тільки не цього юнака! Бо вважав, що його місце — серед тих бійців, яким доправляв гуманітарну допомогу. І це при тому, що був непридатним до військової служби — мав статус інваліда II групи. Але треба віддати належне силі характеру й духу цієї людини: за дев'ять місяців він повністю переміг недугу.

Хлопець поїхав до Кіровограда, де був зарахований на посаду стрільця — помічника гранатометника 1-ї стрілецької роти батальйону територіальної оборони. Він потрапив до обслуги давнього друга ще по київському майдану Сергія Середи.

ВЖЕ ПОРУШЕНО ПИТАННЯ ПРО ПРИСВОЄННЯ ІМЕНІ СИНА ОДНІЙ З ВУЛИЦЬ КІРОВОГРАДА І ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ МЕМОРІАЛЬНОЇ ДОШКИ НА БУДИНКУ, З ЯКОГО ФАРІЗ ПІШОВ У БЕЗСМЕРТЯ…

Коли слухав розповідь про шлях її сина на війну, мимоволі пригадав слова письменника-фронтовика Євгена Казакевича з повісті «Зірка»: «Хорошу людину війна робить кращою». До того останнього бою командування двічі представляло документи про нагородження Фаріза Ібрагімова. Відзначився він і 21 липня. На одній з висот у Костянтинівському районі Донецької області бандити облаштували блокпост, на якому перебувало понад 200 терористів. Розвідувальну бойову машину вони пропустили вперед, а коли колона основних сил підрозділу увійшла на територію блокпоста, з укриття відкрили шквальний вогонь з усіх видів стрілецької зброї. Командир роти майор Роман Майстерюк наказав спішитися, розгорнутися в бойовий порядок і вступити в бій. Одним з перших «заговорив» гранатомет двох товаришів — Сергія Середи та Фаріза Ібрагімова. Вороги зосередили вогонь по цих бійцях. Коли Сергій отримав поранення, його замінив Фаріз і встиг зробити кілька влучних пострілів. Оскаженілі бандити піддали сміливця обстрілу з гранатометів. Один з осколків поранив солдата, а другий — обірвав життя героя…

Поховали Фаріза Ібрагімова на Алеї героїв столичного кладовища. Лариса Петрівна повідомила, що вже порушено питання про присвоєння імені сина одній з вулиць Кіровограда і про встановлення меморіальної дошки на будинку, з якого Фаріз пішов у безсмертя…

— Я з донькою Оксаною вирішила всиновити хлопчика, щоб було продовження чоловічого роду. Це наш обов'язок перед пам'яттю Фаріза, — каже Лариса Петрівна

До цього ще додам, що Оксана продовжує справу брата, очоливши створений ним благодійний фонд. Днями вона відправила на передову бойовим побратимам вантажівку з одягом, термосами, які так потрібні бійцям у ці спекотні дні на блокпостах.

Оксана навчається в одному із львівських вишів, куди збирався вступити після завершення війни й брат… Та не встиг. Багато чого не встиг зробити з того, про що мріяв. Та кращою винагородою за його подвиг буде цілісність і незалежність України, заради якої він віддав у неповні 25 років найдорожче — своє життя.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

ШЛЯХ У ВІЧНІСТЬ

«МИ ВТРАТИЛИ ВЕЛИКОГО ДРУГА...»

Спілкуючись з людьми, які були знайомі з командиром роти територіальної оборони підполковником Романом Майстерюком, зрозумів, що цей офіцер був викуваний з металу. А ще він був справжнім професіоналом військової справи, завжди першим йшов у бій і по-батьківськи турбувався про підлеглих.

Ці якості чоловічого характеру Роман Майстерюк сповна виявив в останньому бою, коли ціною власного життя врятував своїх бійців, що потрапили в підступну ворожу засідку.

...Відслуживши строкову в Чехословаччині, Роман твердо вирішив стати офіцером. Часи тоді були важкі — крах Радянського Союзу, скорочення багатьох військових училищ. Тож спочатку йому довелося навчатися у Прибалтиці, згодом — у Ленінграді, а випускатися у Дніпропетровську. А далі — офіцерська служба в різних гарнізонах України. По закінченні Військового гуманітарного інституту Національної академії оборони України офіцер прибув у Кіровоград на посаду заступника командира 50-го окремого навчального загону спеціального призначення з виховної роботи. Скрізь його супроводжувала дружина Ірина, яка тоді проходила службу за контрактом у підрозділі зв'язку.

— Із Романом я познайомився років п'ятнадцять тому. Він був патріотом, справжнім офіцером та дуже порядною людиною з активною життєвою позицією, — каже його товариш, заступник начальника Кіровоградського гарнізону по роботі з особовим складом підполковник Олег Молчанов. — Ми втратили великого друга, ми втратили велику людину.

А ще в Романа Андрійовича було незвичне захоплення — пропагувати військову службу. Він кілька років поспіль був незмінним ведучим телепрограми «Армія» на місцевому телебаченні. Через нестандартний підхід та креативну подачу матеріалу його телепроект був доволі популярний.

...Із початком проголошеної у країні першої хвилі часткової мобілізації Роман Майстерюк, як і сотні патріотів України, вирушив до військового комісаріату. Знаючи про відмінну підготовку офіцера, йому запропонували очолити стрілецьку роту одного з кіровоградських батальйонів територіальної оборони. Він без вагань відповів: «Згоден!»

Того ранку рота отримала наказ зайняти блокпост поблизу міста Дзержинськ. За даними розвідки, об'єкт залишили терористи. Бойові товариші згадують, що при під'їзді до блокпоста ротний був дуже стурбований. У минулому офіцер спецпризначення, він відчував засідку шкірою, однак... Пропустивши першу БМП, в якій їхав заступник командира батальйону по роботі з особовим складом підполковник Марат С., терористи відкрили шквальний вогонь по другій, де знаходився майор Майстерюк. Вогонь не вщухав ані на мить. Ротний віддав наказ зайняти кругову оборону, а сам, щоб врятувати відрізаних від основних сил товаришів, вирвався вперед. Підбита бойова машина палала на дорозі, а екіпаж продовжував оборонятися. Роман миттєво скерував дії механіка-водія, і «броня» відрізала своїм корпусом екіпаж від наступаючих терористів. Однак підступна кулеметна черга вдарила в плиту бронежилета та розвернула його, а інша прошила бік майора.

Це були останні хвилини життя офіцера, ще одного українського героя. Він загинув, але встиг врятувати бойових товаришів.

У тому бою сили були нерівні. Однак злість за смерть ротного додала бійцям мужності, тож терористи з великими втратами змушені були відійти. За кілька хвилин синьо-жовтий прапор замайорів на флагштоку блокпоста. Наказ виконано!

За виявлені мужність та героїзм майору Роману Майстерюку присвоєно чергове військове звання «підполковник» — посмертно.

Валентин ШЕВЧЕНКО,
Кіровоград

●ЖИТТЯ У «БРАТСЬКИХ» ОБІЙМАХ

КРИМСЬКІ РЕАЛІЇ: ВІД «ВСЕСОЮЗНОЇ ОЗДОРОВНИЦІ» ДО ДЕПРЕСИВНОГО РЕГІОНУ

Цього року в Криму змінилося все. Причина тому — анексія півострова Росією, поява «триколорів», нових паспортів і, як наслідок, санкції Заходу. Для головної індустрії Криму — туризму — це стало катастрофою.

На Кримських пляжах «засмагають» здебільшого шезлонги

«Крим-курорт» — це вже минуле

Місцеві жителі, які протягом туристичного сезону заробляли на весь рік, відзначають значне зменшення кількості відпочивальників цього літа, хоча туризм є основою економіки регіону.

Більшість українців не їдуть сюди принципово, а для російських туристів звичний сухопутний маршрут виявився заблокованим через бойові дії на Сході України. Широко ж розрекламована керченська поромна переправа через багатокілометрові черги, в яких необхідно стояти по кілька діб, відбиває бажання відпочивати у Криму навіть у тих росіян, для кого відпочинок на сонячному півострові вже став традицією. Не допомагають і настійливі «рекомендації» певним верстам населення Росії відпочивати саме у Криму.

Новий потяг «Сімферополь — Москва» (аж 7 вагонів), маршрут якого пролягав в обхід території України через поромну переправу у Керчі, виявися черговим прорахунком самопроголошеної кримської влади. Спочатку опломбовані вагони з речами пасажирів переправляли на залізничному поромі, а пасажири змушені були перетинати протоку на пасажирському. Зараз же людям пропонують з усіма речами вийти у порту Кавказ, відстояти певну чергу, а потім, діставшись Криму, сісти в інший потяг. До того ж 220 кілометрів від Керчі до Сімферополя через особливості кримської залізниці потяг долає понад 10 годин.

Російська «програма єдиного квитка до Криму» також довела свою непрацездатність, її вартість виявилась значно вищою за анонсовану, а зручність — облудною. Міст через Керченську протоку й досі залишається марою через свою захмарну ціну та небажання західних інвесторів долучатися до цієї авантюри.

Західні санкції в дії

Підкинули хмизу у вогонь «краху сезону» і західні санкції. Так, закордонні туристичні лайнери більше не заходять у порти Ялти та Севастополя. Окрім того, нещодавно припинила польоти нова бюджетна авіакомпанії Росії — «Доброльот». Вона пропонувала чотири рейси на день із Москви до Сімферополя. У повідомленні компанії говориться, що «у зв'язку із застосуванням економічних санкцій, введених ЄС щодо ТОВ «Доброльот», низка європейських контрагентів повідомили про відмову виконувати свої зобов'язання перед авіаперевізником — ануловано дію договорів лізингу, технічного обслуговування та страхування повітряних суден, а також надання аеронавігаційної інформації».

Острів чи півострів?

На тлі нинішніх відносин між Україною та Росією Кримський півострів поступово перетворюється на острів без води та їжі.

Так, внаслідок заборгованості самопроголошеної влади Криму перед українською стороною за спожиту воду кримські аграрії були змушені відмовитись від вирощування рису, що був основною сільськогосподарською культурою на півночі Криму, цьогорічні ж рисові посіви взагалі просто загинули. Спроба забезпечити півострів власною водою зі свердловин закінчилась невдачею.

Періодичні російські заборони на поставку продуктів з України призводять лише до подорожчання продовольчого кошика та принизливих прохань до «Росспоживнагляду» зробити для півострова черговий виняток. Останній випадок — практично повне зникнення з кримських прилавків не тільки української, але й місцевої молочної продукції. Як з'ясувалось, левову частку сировини виробники півострова завозили саме з України. Більшість кримчан, які вже мали змогу порівняти ціни та смакові якості російських продуктів, віддають перевагу тому, що надходить з материкової України. Підтвердженням цього є великі черги в небагатьох супермаркетах які й досі усіма правдами та неправдами завозять українські товари.

Як вижити

Наразі у Криму поступово знижується середній прожитковий рівень населення. Багато великих компаній та приватних підприємців були змушені згорнути свій бізнес. Рівень безробіття зріс у рази, а центр зайнятості пропонує більшість вакансій для працевлаштування лише у віддалених депресивних регіонах Росії. На тлі цього «якесь тимчасове покращення» відчули лише пенсіонери та працівники бюджетної сфери. Приватний бізнес неспроможний платити зарплати, що відповідають рівню цін. Так середня зарплата працівника сфери громадського харчування становить 1500 — 2500 грн. Зважаючи на те, що кілограм м'яса коштує більше 100 гривень, а ціна на хліб поступово наближається до 10 гривень, при отриманні таких виплат хочеться просто плакати. Та й це, як кажуть, ще не кінець. Подорожчання комунальних послуг та поступове заміщення українських товарів удвічі, а то й утричі дорожчими російськими, залишить більшість населення за межею бідності.

Сказати правду можна лише раз

Найближчим часом на кримчан чекає «правовий шок» — такого висновку дійшли правозахисники з Кримської польової місії з прав людини, в яку об'єднались правозахисники України, Росії та країн СНД. На підставі зібраного матеріалу, за підсумками моніторингу ситуації із захистом прав людини у Криму експерти очікують затвердження на анексованій Росією території півострова режиму поліцейської держави, позбавлення мешканців різнобічної та об'єктивної інформації, а також посилення проблем із правом на свободу пересування і правом власності. Про це вони заявили на початку серпня, представляючи в Києві результати своєї роботи.

Вже сьогодні публічні висловлювання у Криму призводять до кримінального переслідування. До таких висловлювань належить, зокрема, гасло «Крим — це Україна». Після арешту майна кримського Центру журналістських розслідувань та телекомпанії «Чорноморська», що призвело до зупинки їхньої роботи 1 серпня, на півострові залишилося лише п'ять-шість вільних медіа-майданчиків, але й вони мають всі шанси зникнути до кінця року. Більшість ЗМІ працюють під пильним оком ФСБ. Журналістам залишається або раз сказати правду й негайно виїхати з Криму, або піти на угоду з владою. Вже до кінця цього року кримчани відчують таке ж скорочення своїх громадянських свобод, яке відбулося в Росії за останні 15 років, заявив на початку серпня на прес-конференції в Києві голова Кримської польової місії російський правозахисник Андрій Юров.

— Для багатьох це буде шоком. Недарма багато людей вже виїхали з Криму, — зазначив він.

Це підтверджує й повідомлення Духовного управління мусульман Криму (ДУМК): «Духовне управління мусульман Криму доводить до відома мусульманських релігійних організацій, духовенства, мусульманської громадськості, що на територію Криму поширюється Федеральний список заборонених екстремістських матеріалів. Поширення, виробництво чи зберігання матеріалів, зазначених у списку, забороняється і тягне за собою відповідальність».

Про такі заборони українці навіть не чули за всі роки нашої незалежності!

●НАСЛІДКИ АНЕКСІЇ

У КРИМУ ЗНИКАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МОБІЛЬНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Група озброєних осіб увійшла до офісу АТ «Київстар» у Сімферополі і в присутності працівників компанії почала встановлювати свою апаратуру на телекомунікаційне обладнання.

Як повідомила прес-служба оператора, «Київстар», діючи в інтересах інформаційної безпеки своїх абонентів, фізичної безпеки персоналу та цілісності роботи мережі, змушений тимчасово припинити надання послуг зв'язку у Криму, таким чином виключаючи будь-які протиправні дії, які можуть вплинути на мережу і її безпечну роботу.

Нагадаємо, що минулого тижня на кілька діб вже припиняла надавати послуги мобільного зв'язку на території Криму компанія «МТС Україна». Тепер зв'язок тимчасово відновлено на умовах технічного роумінгу, наданого російською компанією «К-Телеком», яка 4 серпня запустила мережу стільникового зв'язку у Криму на GSM-частотах «МТС Україна». Але для налаштування телефона необхідно здійснити певні процедури, про які населення у своїй більшості просто не знає.

Єдиною компанією зв'язку, яка наразі працює у Криму в штатному режимі та надає послуги в повному обсязі, залишається life:)

●ЕКОНОМІКА КРИМУ

«ПОКРАЩЕННЯ» В ЦИФРАХ

Як повідомляє депутат Держдуми РФ Ілля Пономарьов, посилаючись на дані Кримстату, експорт на півострові впав у 300 разів, 76% становить падіння пасажиропотоку, 0,4% — зростання реальних зарплат. Після того, як 18 березня був підписаний меморандум щодо прийняття Криму у склад Росії, півострів увійшов у рублеву зону, а інфляція становила 21%. І хоча зарплати в бюджетному секторі та пенсії у Криму навесні почали зростати, суттєву частину цього зростання «з'їла» інфляція. У підсумку реальні зарплати у Криму майже не зросли. Промислове виробництво за шість місяців впало на 9,5%. Для порівняння: у цілому по Росії промислове виробництво за той же період збільшилося на 1,7%. Заборгованість по зарплаті становить 51%.

Пасажиропотік у Криму безпосередньо пов'язаний з потоком туристів з України. За шість місяців 2014 р. його падіння становить 31,8%, за червень — 76,2% (у порівнянні з аналогічними періодами минулого року).

Разом зі спадом промисловості та обсягів експорту/імпорту у Криму падає і вантажообіг. За червень обвал становив 69%, за шість місяців — 32%.

Матеріали сторінки підготував Олексій МАЗЕПА, «Народна армія»

Народна армія
16 серпня 2014 року

ПІДТРИМАЄМО СВОЇХ

ПІСЛЯ БОЮ — ПІСНЯ

Укріпити бойовий дух військовослужбовців, які беруть участь в АТО на Сході країни, приїхали три творчі колективи курсантів Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Вихованці ХУПСу виконували романтичні та ліричні пісні, танцювали, розігрували комічні сценки. Та найбільше військовослужбовцям сподобалися виступи команди КВК університету. Після кожного номера лунали бурхливі оплески й щирий сміх. Армійці від душі дякували майбутнім офіцерам за теплі слова і моральну підтримку та пообіцяли виправдати народну довіру.

Як зазначили організатори дійства, творча молодь Харківського університету Повітряних Сил і надалі буде приїздити в гості до військових, адже укріплення бойового духу та моральна підтримка вкрай важливі для здобуття перемоги.

— Мені було легко вести концерт навіть у такому імпровізованому залі, адже тут найвдячніші глядачі, — зазначила ведуча, курсант другого курсу Ксенія Штанько. — А тим хлопцям, що не змогли потрапити на нашу виставу, хочу побажати від імені всіх наших артистів мужності та витримки. Ми дуже вболіваємо за всіх вас. І обов'язково приїдемо ще.

Інф. «НА»

НАШОГО ЦВІТУ — ПО ВСЬОМУ СВІТУ

«МОЛЮСЯ, ЩОБ ЗАХИСНИКИ ЗАСВІТИЛИ СОНЦЕ НАД УКРАЇНОЮ»

«Міс українська діаспора» Соломія Крунь закликала українців по всьому світу допомагати Збройним Силам України.

«Всією душею вболіваю за неньку Україну. І закликаю вас, любі, проявити милосердя», — написала Соломія на персональній сторінці у Facebook.

На підтвердження своїх слів красуня з діаспори вдягла камуфляж і знялася у патріотичній фотосесії, демонструючи цим, що хоч і живе вона далеко за кордоном, усе ж таки її серце болить за рідну країну.

А ще патріотка України стала героїнею відеоролика, присвяченого українським військовим. За сюжетом Соломія проводжає свого коханого на фронт, а згодом він повертається живий і з перемогою. Щирі почуття, погляди без слів та їхні дві долі в цей важкий для країни час такі схожі на тисячі інших в Україні.

— Постійно переглядаю репортажі із зони АТО, співпереживаю разом з Україною. Я знаю, що всі українки світу готові допомогти військовослужбовцям — ми всі чекаємо і палким серцем любимо наших героїв, — зізнається дівчина і додає: — Молюся, щоб наші захисники засвітили сонце над Україною. Обіцяю, ми вас дочекаємося!

Також Соломія разом із фіналістками та учасницями конкурсу «Міс українська діаспора» підготували посилки з медичною допомогою для госпіталів, де лікують поранених військовослужбовців.

Інф. «НА»

«ЖІНОЧИЙ ПРИВІТ» ВОЇНАМ АТО

«ЛИСТ СОЛДАТУ: З ВОЛИНІ З ЛЮБОВ'Ю»

Патріотична акція «Лист солдату: з Волині з любов'ю», у межах якої жінки писали воїнам листи та збирали для них солодощі у подарунок, відбулася в Луцьку.

Організатором дійства стала громадська організація «Фундація розвитку громад» спільно з благодійною організацією «Радість дитинства».

Як зазначили організатори, таким чином вони хочуть «по-жіночому» зміцнити бойовий дух бійців АТО та ще раз сказати воїнам, що вони — справжні герої, яких чекають вдома живими та здоровими.

Долучитися до акції міг будь-хто з охочих. Активісти агітували лучанок через соцмережі взяти участь у патріотичному дійстві та закликали носити вбрання з національної символікою.

Організатори забезпечили все для написання листів-вітань. Окрім того, всі охочі могли сфотографуватися зі своїм посланням.

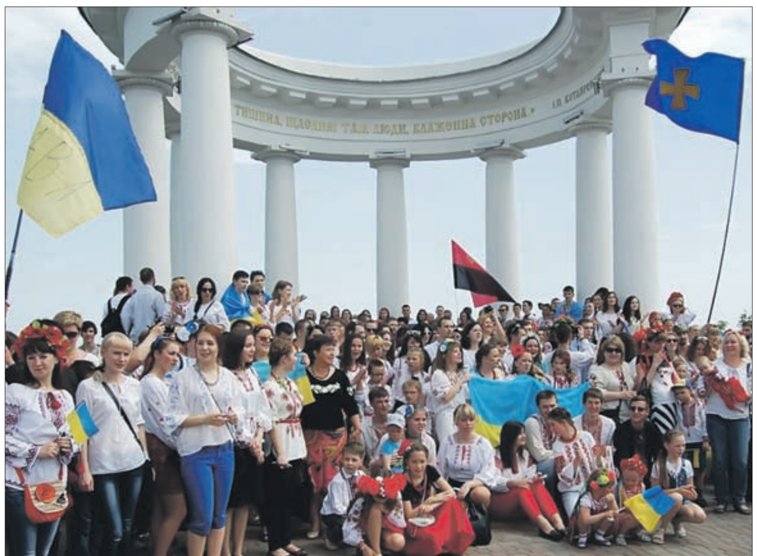
Як зазначає фотограф Лідія Кожевнікова, світлини роздрукують і передадуть разом з листами бійцям на Схід.

Окрім привітань та листів, лучанки збирали від усіх небайдужих солодкі смаколики. Гості акції не лише жертвували кошти на придбання солодощів для солдатів, а й приносили приготовані власноруч. У кошику можна було знайти домашнє варення різних видів, печиво та цукерки. Всі листи, разом з фотокартками та малюнками, а також солодощами активістки передадуть на Схід чоловікам, які боронять Україну від загарбників.

Інф. «НА»

ФОТОФАКТ

Сотні полтавців у національному вбранні — від немовлят до пенсіонерів — зібралися на «Мегамарш у вишиванках»

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 16-19 серпня: *мінлива хмарність. 16 серпня на заході та півночі, 18 серпня на сході, місцями короткочасні дощі, грози. На решті території, 17 та 19 серпня по всій території України переважно без опадів. Вітер північно-східний, 5-10 м/с, при грозі пориви 15-20 м/с. Температура повітря 16-17 серпня вночі +16...+21°С, на півдні та сході до +24°С; вдень +28...+33°С, місцями до +36°С; 18-19 серпня вночі +14...+19°С, на півдні та сході до +22°С; вдень +23...+28°С, місцями до +30°С.*

По Києву та області на 16-19 серпня: *мінлива хмарність. 16 серпня короткочасні дощі грози, 17-19 серпня переважно без опадів. Вітер північно-східний, 5-10 м/с, при грозі пориви 15-20 м/с. Температура повітря у Києві 16-17 серпня вночі +18...20°С, вдень +30...+32°С; по області вночі +16...+21°С; вдень +28..+33°С; 18-19 серпня вночі +16...+18°С, вдень +26...+28°С; по області вночі +14...+19°С; вдень +23..+28°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10738
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 36612

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Черговий по номеру — Роман БАКУМЕНКО
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Юлія ГОРБАНЬ, Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна